ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 9.10.2003
COM(2003) 588 τελικό

2003/0228 (CNS)

Πρόταση για

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύναψη του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση της Βαρκελώνης για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση σχετικά με τη συνεργασία για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία και, στις κρίσιμες καταστάσεις, για την καταπολέμηση της ρύπανσης στη Μεσόγειο Θάλασσα

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση (Σύμβαση της Βαρκελώνης)[1]. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει, επίσης, συνάψει τα ακόλουθα Πρωτόκολλα που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο της Σύμβασης: το Πρωτόκολλο για την πρόληψη της ρύπανσης της Μεσογείου Θαλάσσης από τις βυθίσεις αποβλήτων που πραγματοποιούν τα πλοία και τα αεροσκάφη[2], το Πρωτόκολλο για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές[3], το Πρωτόκολλο για τις περιοχές ειδικής προστασίας και βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο[4], καθώς και το Πρωτόκολλο για τη συνεργασία και την καταπολέμηση της ρύπανσης της Μεσογείου Θαλάσσης από υδρογονάνθρακες και άλλες επιβλαβείς ουσίες σε κρίσιμες καταστάσεις (το Πρωτόκολλο για τις κρίσιμες καταστάσεις)[5].

Το 1997, στο πλαίσιο της αναθεώρησης και βελτίωσης των νομικών κειμένων του Σχεδίου Δράσης, τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση της Βαρκελώνης εξέδωσαν Ψήφισμα για την Περιφερειακή Στρατηγική για την Πρόληψη της Ρύπανσης του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος από τα Πλοία. Μεταξύ άλλων, το Ψήφισμα περιελάμβανε απόφαση για την τροποποίηση του Πρωτοκόλλου για τις κρίσιμες καταστάσεις. Το ζητούμενο είναι η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας, από τις απλές ρυθμίσεις συνεργασίας για την αντιμετώπιση των περιστατικών ρύπανσης, στην -επίσης- κάλυψη της από κοινού ανάληψης ενεργειών, για την πρόληψη, τον περιορισμό και τον έλεγχο της ρύπανσης.

Μετά από προκαταρκτική εργασία εκ μέρους της ομάδας εμπειρογνωμόνων, και δεδομένου του βαθμού καινοτομίας που συνεπάγονται οι προτεινόμενες αλλαγές, στη 12η Σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο διάστημα 14-17 Νοεμβρίου 2001 στο Μονακό, η Συνδιάσκεψη των Μερών (ΣΤΜ) στη Σύμβαση υιοθέτησε την προσέγγιση ενός νέου Πρωτόκολλου. Η ΣΤΜ δεν συνέχισε τις διαπραγματεύσεις επί του σχεδίου αλλά ζήτησε από τη Γραμματεία να οριστικοποιήσει το κείμενο και να οργανώσει μια νέα επανεξέταση από τους εμπειρογνώμονες, η οποία θα επραγματοποιείτο λίγο πριν τη Συνδιάσκεψη των Πληρεξουσίων. Η συνάντηση των εμπειρογνωμόνων πραγματοποιήθηκε στη Μάλτα, στο διάστημα 20-22 Ιανουαρίου και η Συνδιάσκεψη των Πληρεξουσίων για την υπογραφή του Πρωτοκόλλου, στο διάστημα 24-25 Ιανουαρίου 2002.

Στις 15 Ιανουαρίου 2002 η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση στο Συμβούλιο για την υπογραφή νέου Πρωτοκόλλου[6], εφόσον το τελικό κείμενο ήταν συμβατό με την εν προκειμένω κοινοτική νομοθεσία. Η πρόταση περιελάμβανε προσχέδιο κειμένου, ως είχε στη φάση εκείνη, σε μορφή που καθιστούσε σαφείς όλες τις πρόσφατες τροπολογίες και τις εκκρεμότητες. Δεδομένου ότι το τελικό κείμενο δεν ήταν γνωστό, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι θα επέμενε, στις τελικές διαπραγματεύσεις, στην ενσωμάτωση νέων στοιχείων της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την ασφάλεια στη θάλασσα και την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης.

Βάσει των εξουσιών που της παρασχέθηκαν από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου στις 21 Ιανουαρίου 2002, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέγραψε το Πρωτόκολλο στη Συνδιάσκεψη των Πληρεξουσίων, στη Μάλτα, στις 25 Ιανουαρίου 2002. Το Πρωτόκολλο υπεγράφη την

---

1 Απόφαση 77/585/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 99/802/ΕΚ, ΕΕ L 322, 14.12.1999
2 Απόφαση 77/585/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 99/802/ΕΚ, ΕΕ L 322, 14.12.1999
3 Απόφαση 83/101/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 99/801/ΕΚ, ΕΕ L 322, 14.12.1999
4 Απόφαση 99/800/ΕΚ, ΕΕ L 322, 14.12.1999
5 Απόφαση 81/420/ΕΟΚ, ΕΕ L 162, 19.6.1981
6 COM(2002) 11 τελικό

ημερομηνία αυτή από 14 Μεσογειακές χώρες, συμπεριλαμβανομένων των 4 κρατών μελών ΕΕ που αποτελούν Μέρη στη Σύμβαση. Υπεγράφη επίσης από ένα περαιτέρω Μέρος, και επικυρώθηκε από το Μονακό (03 Απριλίου 2002), τη Μάλτα (18 Φεβρουαρίου 2003), την Τουρκία (20 Μαΐου 2003), τη Γαλλία (02 Ιουλίου 2003) και τη Κροατία (09 Ιουλίου 2003). Το πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ όταν 6 επικυρώσεις κοινοποιηθούν στη χώρα-θεματοφύλακα.

Όπως ζητήθηκε κατά την εκ μέρους του Συμβουλίου εξέταση της πρότασης υπογραφής, οι εκπρόσωποι της Κοινότητας επεσήμαναν, στη Συνδιάσκεψη των Πληρεξουσίων, τις θεσμικές δυσκολίες που προκαλούσε στην ΕΕ η πρακτική της διεξαγωγής διαπραγματεύσεων επί νομικών κειμένων της Σύμβασης της Βαρκελώνης, αμέσως πριν από την υπογραφή. Η Κοινότητα υποστηρίχθηκε από τις άλλες αντιπροσωπείες και η Γραμματεία συμφώνησε να εξετάσει, για το μέλλον, εναλλακτικές εργασιακές ρυθμίσεις.

Επιπλέον, στις τελικές διαπραγματεύσεις, η Κοινότητα κατόρθωσε να επιτύχει σημαντική περαιτέρω πρόοδο στο εκκρεμούν ζήτημα της ενσωμάτωσης νέων στοιχείων της κοινοτικής νομοθεσίας για την ασφάλεια στη θάλασσα και την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης:

-- Ενδυνάμωση των κειμένων των δύο άρθρων που επισημαίνονται στην πρόταση της Επιτροπής για απόφαση υπογραφής (άρθρα 9 παράγραφος 2 και 11 παράγραφος 3 του υπογεγραμμένου κειμένου). Έτσι, ενώ σύμφωνα με το προηγούμενο κείμενο κάθε Μέρος υπείχε, απλώς, την υποχρέωση να μεριμνά ώστε οι πλοίαρχοι των πλοίων που έπλεαν υπό την οικεία σημαία να διεκπεραίωναν ορισμένες ενέργειες, στο νέο κείμενο κάθε Μέρος καλείται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι πλοίαρχοι όλων των διερχόμενων από τα χωρικά ύδατα πλοίων, πληρούν τις ίδιες υποχρεώσεις.

– Πραγματοποιήθηκαν επίσης βήματα προόδου στο άρθρο 14 παράγραφος 1, ώστε να αντανακλώνται ικανοποιητικότερα οι κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τις εγκαταστάσεις υποδοχής των λιμένων για τον χειρισμό των αποβλήτων.

– Ο ρόλος της Κοινότητας στην εφαρμογή των διεθνών προτύπων για την ασφάλεια στη θάλασσα αναγνωρίστηκε ρητά στο προοίμιο του Πρωτοκόλλου.

Ως αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων και για λόγους σαφήνειας, τροποποιήθηκαν άλλα σημεία του κειμένου από την εκδοχή που είχε εξεταστεί προηγουμένως από το Συμβούλιο. Λόγου χάριν, ο αρκετές μακροσκελής τίτλος του Πρωτοκόλλου συντομεύθηκε κατά τι.

Το τελικό κείμενο αντανακλά σε μεγάλο βαθμό τη κοινοτική νομοθεσία. Ωστόσο, δεδομένου ότι το Πρωτόκολλο αποτελεί καρπό πολυμερών διαπραγματεύσεων, δεν ενσωματώνει όλες τις απαιτήσεις της νομοθεσίας μας τη στιγμή της υπογραφής. Επιπλέον, αφότου υπεγράφη το Πρωτόκολλο και μετά το ατύχημα του Prestige, η Κοινότητα συνέχισε να δραστηριοποιείται προκειμένου να ενισχύσει τη δράση της στον τομέα της πρόληψης και της καταπολέμησης της ρύπανσης από τα πλοία[7]. Σήμερα, η κοινοτική νομοθεσία είναι αυστηρότερη απ'ό,τι επιτάσσει το Πρωτόκολλο. Η κατάσταση αυτή προβλέπεται ρητά στο άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου, το οποίο ορίζει τα Μέρη έχουν το δικαίωμα να θεσπίζουν αυστηρότερα εσωτερικά μέτρα ή άλλα μέτρα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο σε τομείς που καλύπτονται από το ίδιο το Πρωτόκολλο.

[7] Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη θέση σε ισχύ αυστηρότερων διατάξεων εις ό,τι αφορά τον έλεγχο του κράτους του λιμένα και στις πρωτοβουλίες που αφορούν τους λιμένες καταφυγής και την απαγόρευση της μεταφοράς βαρέος αργού πετρελαίου σε πετρελαιοφόρα μονού κύτους.

Ως εκ τούτου, το Πρωτόκολλο είναι απολύτως συμβατό με την ισχύουσα ή την υπό θέσπισιν κοινοτική νομοθεσία. Η Επιτροπή θα παρακολουθήσει την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου ούτως ώστε να εξασφαλίσει την αδιάλειπτη συνέπειά του με την εν προκειμένω κοινοτική νομοθεσία.

Συνεκτιμώντας όλα τα ανωτέρω, η Κοινότητα καλείται να επικυρώσει τα Πρωτόκολλα σχετικά με τη συνεργασία για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία και, στις κρίσιμες καταστάσεις, για την καταπολέμηση της ρύπανσης της Μεσογείου.

2003/0228 (CNS)

Πρόταση για

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύναψη του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση της Βαρκελώνης για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση σχετικά με τη συνεργασία για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία και, στις κρίσιμες καταστάσεις, για την καταπολέμηση της ρύπανσης στη Μεσόγειο Θάλασσα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2, πρώτη φράση και το άρθρο 300 παράγραφος 3, πρώτη υποπαράγραφος,

την πρόταση της Επιτροπής[8],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[9],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει του άρθρου 174 της Συνθήκης, η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος συμβάλλει στην επιδίωξη στόχων που περιλαμβάνουν τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων.

(2) Η Κοινότητα αποτελεί Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση (Σύμβαση της Βαρκελώνης), που εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 77/585/ΕΟΚ[10], και με την αναθεώρησή της του 1995, που εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 99/802/ΕΚ[11]. Επίσης, η Κοινότητα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος στα τέσσερα πρωτόκολλα της Σύμβασης της Βαρκελώνης, συμπεριλαμβανομένου του Πρωτοκόλλου για τη συνεργασία στην καταπολέμηση της ρύπανσης της Μεσογείου Θαλάσσης από τους υδρογονάνθρακες και άλλες επικίνδυνες ουσίες σε κρίσιμες καταστάσεις, που εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 81/420/ΕΟΚ [12]

(3) Η Επιτροπή έλαβε μέρος, εξ ονόματος της Κοινότητας, στις διαπραγματεύσεις για το Πρωτόκολλο για την συνεργασία για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία και, στις

---

8 ΕΕ C , , σ. .
9 ΕΕ C , , σ. .
10 ΕΕ L 240, 19.9.1997, σ. 1.
11 ΕΕ L 322, 14.12.1999, σ. 32.
12 ΕΕ L 162, 19.06.1981, σ. 4.

κρίσιμες καταστάσεις, για την καταπολέμηση της ρύπανσης της Μεσογείου, βάσει των διαπραγματευτικών οδηγιών που έλαβε από το Συμβούλιο στις 25 Ιανουαρίου 2000.

(4) Στις 25 Ιανουαρίου 2002, στη Μάλτα, η Κοινότητα υπέγραψε το εν λόγω Πρωτόκολλο.

(5) Το Πρωτόκολλο επικαιροποιεί τα νομικά κείμενα της Σύμβασης της Βαρκελώνης, ώστε να συμπεριληφθούν σε αυτά η συνεργασία για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία, να καταστεί αποδοτικότερη η συνεργασία για την αντιμετώπιση των περιστατικών ρύπανσης και να προαχθεί η εφαρμογή των κειμένων διεθνών κανονισμών.

(6) Το Πρωτόκολλο περιέχει τα μέτρα που χρειάζονται για την αποφυγή τυχόν ασυμβατότητας με την ισχύουσα ή την υπό θέσπισιν κοινοτική νομοθεσία στους τομείς που καλύπτονται από το Πρωτόκολλο.

(7) Η Κοινότητα καλείται λοιπόν να επικυρώσει το εν λόγω Πρωτόκολλο.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Με την παρούσα εγκρίνεται, εξ ονόματος της Κοινότητας, το Πρωτόκολλο στη Σύμβαση της Βαρκελώνης για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση σχετικά με τη συνεργασία για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία και, στις κρίσιμες καταστάσεις, για την καταπολέμηση της ρύπανσης της Μεσογείου, καλούμενο εν προκειμένω "το Πρωτόκολλο".

Το κείμενο του Πρωτοκόλλου επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου δύναται να ορίσει τον ή τους εντολοδόχους που έχουν το δικαίωμα να καταθέσουν στην ισπανική κυβέρνηση, εξ ονόματος της Κοινότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ως άνω Πρωτοκόλλου, το έγγραφο έγκρισης του Πρωτοκόλλου.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΑΠΟ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ, ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑΣ ΑΝΑΓΚΗΣ, ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

Ως Μέρη της Σύμβασης για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας κατά της Ρύπανσης, που υιοθετήθηκε στη Βαρκελώνη την 16η Φεβρουαρίου 1976 και τροποποιήθηκε την 10η Ιουνίου 1995,

Επιθυμώντας την εφαρμογή των Άρθρων 6 και 9 της ανωτέρω Σύμβασης,

Αναγνωρίζοντας ότι σοβαρή ρύπανση της θάλασσας από πετρέλαιο και επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες ή από απειλή που να συνδέεται με αυτές στην περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας ενέχει κινδύνους για τα παράκτια Κράτη και το θαλάσσιο περιβάλλον,

Θεωρώντας ότι *καθίσταται απαραίτητη* η συνεργασία όλων των παρακτίων κρατών της Μεσογείου Θάλασσας για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία και για την αντιμετώπιση περιστατικών ρύπανσης, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους,

Αναγνωρίζοντας τον ρόλο του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού και τη σημασία της συνεργασίας μέσα στο πλαίσιο αυτού του Οργανισμού, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στην προώθηση της υιοθέτησης και της ανάπτυξης διεθνών κανόνων και επιπέδων πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος από πλοία,

Τονίζοντας τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν από τα παράκτια Κράτη της Μεσογείου Θάλασσας για την εφαρμογή αυτών των διεθνών κανόνων και επιπέδων,

Αναγνωρίζοντας επίσης τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην εφαρμογή διεθνών επιπέδων όσον αφορά στην ασφάλεια ναυσιπλοΐας και στην πρόληψη της ρύπανσης από πλοία,

Αναγνωρίζοντας επίσης τη σπουδαιότητα της συνεργασίας στην περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας για την προώθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής διεθνών κανονισμών για την πρόληψη, τη μείωση και τον έλεγχο της ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος από πλοία,

Αναγνωρίζοντας περαιτέρω τη σπουδαιότητα άμεσης και αποτελεσματικής δράσης σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο στη λήψη έκτακτων μέτρων για την αντιμετώπιση της ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος ή απειλής που να συνδέεται με αυτή,

Εφαρμόζοντας την αρχή προληπτικότητας, την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και τη μέθοδο αξιολόγησης περιβαλλοντικών επιδράσεων, και χρησιμοποιώντας τις καλύτερες διαθέσιμες τεχνικές και τις καλύτερες περιβαλλοντικές πρακτικές, όπως προβλέπει το Άρθρο 4 της Σύμβασης,

Έχοντας υπόψη τις συναφείς διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που καταρτίστηκε στο Μοντέγκο Μπέυ στις 10 Δεκεμβρίου 1982, που είναι σε

ισχύ και της οποίας είναι Μέρη πολλά παράκτια Κράτη της Μεσογείου Θάλασσας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς συμβάσεις που αναφέρονται ιδιαιτέρως στην ασφάλεια ναυσιπλοΐας, στην πρόληψη της ρύπανσης από πλοία, στην ετοιμότητα για περιστατικά ρύπανσης και στην αντιμετώπιση αυτών, και στην αστική ευθύνη και αποζημίωση για ζημιές από ρύπανση,

Επιθυμώντας την περαιτέρω ανάπτυξη αμοιβαίας βοήθειας και συνεργασίας για την πρόληψη και καταπολέμηση της ρύπανσης,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

Άρθρο 1

ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου :

(α) «Σύμβαση» σημαίνει η Σύμβαση για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας από τη Ρύπανση, που υιοθετήθηκε στη Βαρκελώνη στις 16 Φεβρουαρίου 1976 και τροποποιήθηκε στις 10 Ιουνίου 1995·

(β) «Περιστατικό ρύπανσης» σημαίνει ένα συμβάν ή μία σειρά από συμβάντα που έχουν την ίδια προέλευση, που καταλήγουν ή ενδεχομένως να καταλήγουν στη διαφυγή πετρελαίου και/ή επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών που συνιστούν ή ενδεχομένως να συνιστούν απειλή για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή για την ακτογραμμή ή για συναφή συμφέροντα ενός ή περισσοτέρων κρατών, και που απαιτεί επείγουσα δράση ή άλλη άμεση αντιμετώπιση·

(γ) «Επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες» σημαίνει οποιαδήποτε ουσία πέρα από πετρέλαιο, η οποία, εάν εισαχθεί στο θαλάσσιο περιβάλλον, είναι πιθανό να προκαλέσει κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, να βλάψει ζωντανούς οργανισμούς και τη θαλάσσια ζωή, να καταστρέψει εγκαταστάσεις αναψυχής ή να παρεμποδίσει άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας·

(δ) «Συναφή συμφέροντα» σημαίνει τα συμφέροντα ενός παράκτιου κράτους που επηρεάζεται άμεσα ή απειλείται και αφορά, μεταξύ άλλων :

(i) στις θαλάσσιες δραστηριότητες στις παράκτιες περιοχές, στα λιμάνια ή στις εκβολές ποταμών, συμπεριλαμβανομένων και των αλιευτικών δραστηριοτήτων·

(ii) στην ιστορική και τουριστική επίδραση της εν λόγω περιοχής, συμπεριλαμβανομένων και των θαλασσίων σπορ και της ψυχαγωγίας·

(iii) στην υγεία του παράκτιου πληθυσμού·

(iv) στην πολιτιστική, αισθητική, επιστημονική και εκπαιδευτική αξία της περιοχής·

(v) στη διατήρηση της βιοποικιλότητας και στη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων βιολογικών πόρων·

(ε) «Διεθνείς κανονισμοί» σημαίνει κανονισμοί που στοχεύουν στην πρόληψη, τη μείωση και τον έλεγχο της ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος από πλοία όπως υιοθετήθηκε, σε

παγκόσμιο επίπεδο και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, υπό την αιγίδα των εξειδικευμένων φορέων των Ηνωμένων Εθνών, και ιδιαίτερα του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού˙

(στ) «Περιφερειακό Κέντρο» σημαίνει το «Περιφερειακό Κέντρο για την Καταπολέμηση της Ρύπανσης της Μεσογείου Θάλασσας» (REMPEC), που ιδρύθηκε με την 7η Απόφαση που υιοθετήθηκε από τη Διάσκεψη των Πληρεξουσίων των παρακτίων κρατών της περιοχής της Μεσογείου για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας στη Βαρκελώνη στις 9 Φεβρουαρίου 1976, που διοικείται από τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΙΜΟ) και το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών (UNEP), και του οποίου οι στόχοι και οι λειτουργίες ορίζονται από τα Συμβαλλόμενα Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 2

ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

Η περιοχή εφαρμογής του Πρωτοκόλλου θα είναι η περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας όπως ορίζεται στο Άρθρο 1 της Σύμβασης.

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τα Μέρη θα συνεργάζονται :

(α) στην εφαρμογή διεθνών κανονισμών για την πρόληψη, τη μείωση και τον έλεγχο της ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος από πλοία˙ και

(β) στη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων σε περιπτώσεις περιστατικών ρύπανσης.

2. Κατά τη συνεργασία, τα Μέρη θα λαμβάνουν υπόψη, όπου κρίνεται σωστό, τη συμμετοχή τοπικών αρχών, μη κυβερνητικών οργανισμών και κοινωνικοοικονομικών παραγόντων.

3. Κάθε Μέρος θα εφαρμόζει το παρόν Πρωτόκολλο χωρίς επιφύλαξη της κυριαρχίας ή της δικαιοδοσίας άλλων Μερών ή Κρατών. Όποια μέτρα λάβει ένα Μέρος για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου θα είναι σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 4

ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

1. Τα Μέρη θα προσπαθήσουν να διατηρήσουν και να προάγουν, είτε μεμονωμένα είτε μέσω διμερούς ή πολυμερούς συνεργασίας, σχέδια εκτάκτου ανάγκης και άλλα μέσα πρόληψης και καταπολέμησης περιστατικών ρύπανσης. Τα μέσα αυτά θα περιλαμβάνουν κυρίως εξοπλισμό, πλοία, αεροσκάφη και προσωπικό προετοιμασμένο για επιχειρήσεις σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης, την ενεργοποίηση, όπως αρμόζει, της σχετικής νομοθεσίας, την ανάπτυξη ή ενίσχυση της δυνατότητας αντιμετώπισης ενός περιστατικού ρύπανσης και τον καθορισμό μιας εθνικής αρχής υπεύθυνης για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Τα Μέρη θα λάβουν επίσης μέτρα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο για την πρόληψη της ρύπανσης στην περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας από πλοία με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής σε αυτήν την περιοχή των σχετικών διεθνών συμβάσεων σύμφωνα με τη δυνατότητά τους σαν Χώρας σημαίας, Χώρας του λιμένα και παράκτιας Χώρας, και την εφαρμόσιμη νομοθεσία τους. Θα αναπτύξουν την εθνική τους δυνατότητα όσον αφορά στην εφαρμογή αυτών των διεθνών συμβάσεων και ενδεχομένως να συνεργαστούν για την αποτελεσματική εφαρμογή τους μέσω διμερών ή πολυμερών συμφωνιών.

3. Τα Μέρη θα ενημερώνουν το Περιφερειακό Κέντρο κάθε δύο χρόνια για τα ληφθέντα μέτρα σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος Άρθρου. Το Περιφερειακό Κέντρο θα παρουσιάζει μια αναφορά στα Μέρη με βάση τις ληφθείσες πληροφορίες.

Άρθρο 5

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Τα Μέρη θα αναπτύσσουν και θα εφαρμόζουν, είτε μεμονωμένα είτε μέσω διμερούς ή πολυμερούς συνεργασίας, δραστηριότητες παρακολούθησης που να καλύπτουν την περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας με σκοπό την πρόληψη, τον εντοπισμό και την καταπολέμηση της ρύπανσης, και την εξασφάλιση συμμόρφωσης με τους εφαρμόσιμους διεθνείς κανονισμούς.

Άρθρο 6

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ

Σε περίπτωση διαφυγής ή απώλειας από το πλοίο επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών σε συσκευασμένη μορφή, συμπεριλαμβανομένων και αυτών στις δεξαμενές-ψυγεία, στις φορητές δεξαμενές, στα οδικά και σιδηροδρομικά οχήματα και στις φορτηγίδες που φέρονται επάνω στα πλοία, τα Μέρη θα συνεργάζονται, όσο αυτό είναι πρακτικό, στη διάσωση αυτών των πακέτων και στην ανάκτηση τέτοιων ουσιών για την πρόληψη ή τη μείωση του κινδύνου για το θαλάσσιο ή παράκτιο περιβάλλον.

Άρθρο 7

ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Κάθε Μέρος αναλαμβάνει να παράσχει στα υπόλοιπα Μέρη πληροφορίες σχετικά με :

(α) τον αρμόδιο εθνικό οργανισμό ή τις αρχές που είναι αρμόδιες για την καταπολέμηση της ρύπανσης της θάλασσας από πετρέλαιο και επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες·

(β) τις αρμόδιες εθνικές αρχές που είναι υπεύθυνες για τη λήψη αναφορών σχετικών με τη ρύπανση της θάλασσας από πετρέλαιο και επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες και για τον χειρισμό θεμάτων που αφορούν σε μέτρα βοηθείας μεταξύ των Μερών·

(γ) τις εθνικές αρχές που έχουν την εξουσία να δρουν για λογαριασμό της Χώρας σε ό,τι αφορά στα μέτρα αλληλοβοηθείας και αλληλοσυνεργασίας μεταξύ των Μερών·

(δ) τον εθνικό οργανισμό ή τις αρχές που έχουν την ευθύνη για την εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 4, ιδιαίτερα αυτών που έχουν την ευθύνη για την εφαρμογή των σχετικών διεθνών συμβάσεων και άλλων συναφών εφαρμόσιμων κανονισμών, αυτών

που έχουν την ευθύνη για τις ευκολίες υποδοχής των λιμένων και αυτών που έχουν την ευθύνη για την παρακολούθηση των απορρίψεων που είναι παράνομες σύμφωνα με τη Σύμβαση MARPOL 73/78·

(ε) τους κανονισμούς και άλλα ζητήματα που έχουν άμεση επίπτωση στην ετοιμότητα και στην αντιμετώπιση της ρύπανσης της θάλασσας από επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες·

(στ) τις νέες μεθόδους με τις οποίες είναι δυνατόν να αποφευχθεί η ρύπανση της θάλασσας από πετρέλαιο και επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, καινούρια μέτρα για την καταπολέμηση της ρύπανσης, νέες εξελίξεις στην τεχνολογία διενέργειας παρακολούθησης και στην εξέλιξη ερευνητικών προγραμμάτων.

2. Τα Μέρη που έχουν συμφωνήσει να ανταλλάσσουν πληροφορίες απευθείας μεταξύ τους, θα πρέπει να τις κοινοποιούν και στο Περιφερειακό Κέντρο, το οποίο στη συνέχεια θα ανακοινώνει τις πληροφορίες αυτές στα υπόλοιπα Μέρη και, στη βάση της αμοιβαιότητας, στα παράκτια Κράτη της Μεσογείου Θάλασσας που δεν είναι Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου.

3. Τα Μέρη που συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες στα πλαίσια του παρόντος Πρωτοκόλλου θα ενημερώνουν το Περιφερειακό Κέντρο σχετικά με αυτές τις συμφωνίες, το οποίο θα τις κοινοποιεί στα υπόλοιπα Μέρη.

Άρθρο 8

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Τα Μέρη αναλαμβάνουν να συντονίσουν τη χρήση των μέσων επικοινωνίας που έχουν στη διάθεσή τους με σκοπό να εξασφαλίσουν, με την απαιτούμενη ταχύτητα και αξιοπιστία, την υποδοχή, μετάδοση και διασπορά όλων των αναφορών και των επειγούσης φύσεως πληροφοριών που αφορούν στα περιστατικά ρύπανσης. Το Περιφερειακό Κέντρο θα έχει τα αναγκαία μέσα επικοινωνίας που θα το καθιστούν ικανό να συμμετέχει σε αυτήν τη συντονισμένη προσπάθεια και, κυρίως, να εκπληρώνει τις λειτουργίες που του έχουν ανατεθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου 12.

Άρθρο 9

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1. Κάθε Μέρος θα εκδίδει οδηγίες προς τους πλοιάρχους ή άλλα πρόσωπα που έχουν την ευθύνη πλοίων που φέρουν τη σημαία αυτού του Μέρους και προς τους κυβερνήτες των αεροσκαφών που είναι καταχωρημένα στη δικαιοδοσία του με την αρμοδιότητα να αναφέρουν στο πλησιέστερο παράκτιο Κράτος και σε αυτό το Μέρος μέσω των ταχύτερων και πλέον κατάλληλων, κατά περίπτωση, διαύλων επικοινωνίας ακολουθώντας διαδικασίες ειδοποίησης στο βαθμό που απαιτείται από, και σύμφωνα με, τις εφαρμόσιμες διατάξεις σχετικών διεθνών συμφωνιών :

(α) όλα τα περιστατικά που καταλήγουν ή ενδεχομένως να καταλήξουν σε διαφυγή πετρελαίου ή επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών·

(β) την ύπαρξη, τα χαρακτηριστικά και την έκταση κηλίδων από πετρέλαιο ή επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, συμπεριλαμβανομένων και των επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών σε συσκευασμένη μορφή, που παρατηρήθηκαν στη θάλασσα και οι οποίες αποτελούν ή είναι

πιθανό να αποτελέσουν απειλή για το θαλάσσιο περιβάλλον ή για την ακτή ή για τα συναφή συμφέροντα ενός ή περισσοτέρων εκ των Μερών.

2. Χωρίς την επιφύλαξη των διατάξεων του Άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου, κάθε Μέρος θα λαμβάνει κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίζει ότι ο πλοίαρχος κάθε πλοίου που πλέει στα χωρικά ύδατα αυτού του Μέρους συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις (α) και (β) της 1ης παραγράφου και ενδεχομένως να ζητήσει βοήθεια από το Περιφερειακό Κέντρο προς αυτήν την κατεύθυνση. Θα ενημερώνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό για τα ληφθέντα μέτρα.

3. Κάθε Μέρος θα εκδίδει επίσης οδηγίες προς πρόσωπα που έχουν την ευθύνη λιμένων ή ευκολιών υποδοχής που βρίσκονται στη δικαιοδοσία αυτού του Μέρους να του αναφέρουν, σύμφωνα με τους εφαρμόσιμους νόμους, όλα τα περιστατικά που καταλήγουν ή ενδεχομένως να καταλήξουν σε διαφυγή πετρελαίου ή επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών.

4. Σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Πρωτοκόλλου για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας από Ρύπανση που προέρχεται από την Εξερεύνηση και Εκμετάλλευση της Υφαλοκρηπίδας και του Θαλασσίου Βυθού και του Υπεδάφους, κάθε Μέρος θα εκδίδει οδηγίες προς πρόσωπα που έχουν την ευθύνη παράκτιων μονάδων που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του να του αναφέρουν (ενν. αυτού του Μέρους) όλα τα περιστατικά που καταλήγουν ή ενδεχομένως να καταλήξουν σε διαφυγή πετρελαίου ή επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών με τους ταχύτερους και πλέον κατάλληλους, κατά περίπτωση, διαύλους επικοινωνίας, ακολουθώντας διαδικασίες αναφοράς που έχει ορίσει.

5. Στις παραγράφους 1,3 και 4 του παρόντος Άρθρου, ο όρος «περιστατικό» σημαίνει ένα περιστατικό που πληροί τις περιγραφόμενες σε αυτές συνθήκες, είτε είναι περιστατικό ρύπανσης είτε όχι.

6. Οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 3 και 4 θα κοινοποιούνται στο Περιφερειακό Κέντρο σε περίπτωση περιστατικού ρύπανσης.

7. Οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 3 και 4 θα κοινοποιούνται αμέσως στα υπόλοιπα Μέρη που είναι πιθανό να επηρεάζονται από ένα περιστατικό ρύπανσης:

(α) από το Μέρος που έχει λάβει τις πληροφορίες, κατά προτίμηση άμεσα ή μέσω του Περιφερειακού Κέντρου˙ ή

(β) από το Περιφερειακό Κέντρο.

Σε περίπτωση απευθείας επικοινωνίας μεταξύ των Μερών, αυτά θα ενημερώνουν το Περιφερειακό Κέντρο για τα ληφθέντα μέτρα, και το Κέντρο θα τα κοινοποιεί στα υπόλοιπα Μέρη.

8. Τα Μέρη θα χρησιμοποιούν ένα κοινώς αποδεκτό σταθερό έντυπο που προτάθηκε από το Περιφερειακό Κέντρο για τον τρόπο αναφοράς των περιστατικών ρύπανσης όπως απαιτείται σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7 του παρόντος Άρθρου.

9. Ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 7, τα Μέρη δε δεσμεύονται από την υποχρέωση που αναφέρεται στο Άρθρο 9, παράγραφο 2, της Σύμβασης.

Άρθρο 10

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΜΕΤΡΑ

1. Κάθε Μέρος που αντιμετωπίζει ένα περιστατικό ρύπανσης θα :

(α) προβαίνει στις αναγκαίες εκτιμήσεις όσον αφορά στη φύση, στην έκταση και στις πιθανές συνέπειες του περιστατικού ρύπανσης ή, κατά την περίπτωση, στον τύπο και στην κατά προσέγγιση ποσότητα πετρελαίου ή επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών καθώς και στην κατεύθυνση και ταχύτητα έκπτωσης της κηλίδας·

(β) λαμβάνει κάθε κατάλληλο μέτρο για την πρόληψη, τη μείωση και, κατά το μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, την εξάλειψη των επιδράσεων του περιστατικού ρύπανσης·

(γ) ενημερώνει αμέσως όλα τα Μέρη που είναι πιθανό να επηρεασθούν από το περιστατικό ρύπανσης για αυτές τις εκτιμήσεις και για κάθε πράξη στην οποία έχει προβεί ή προτίθεται να προβεί, και συγχρόνως θα παρέχει τις ίδιες πληροφορίες στο Περιφερειακό Κέντρο, το οποίο θα τις κοινοποιεί σε όλα τα υπόλοιπα Μέρη·

(δ) συνεχίζει να παρακολουθεί την κατάσταση για όσο το δυνατό περισσότερο χρόνο και να αναφέρει επ' αυτής σύμφωνα με το Άρθρο 9.

2. Όπου έχουν αναληφθεί ενέργειες για την καταπολέμηση της ρύπανσης που προέρχεται από ένα πλοίο, θα λαμβάνονται όλα τα πιθανά μέτρα για την προστασία :

(α) της ανθρώπινης ζωής·

(β) του ίδιου του πλοίου· κατ' αυτόν τον τρόπο, θα προλαμβάνεται ή θα ελαχιστοποιείται η ζημία προς το περιβάλλον γενικά.

Όποιο Μέρος αναλαμβάνει τέτοιου είδους δράση θα ενημερώνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό είτε άμεσα είτε μέσω του Περιφερειακού Κέντρου.

Άρθρο 11

ΜΕΤΡΑ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΛΟΙΑ, ΣΕ ΠΑΡΑΚΤΙΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΜΑΝΙΑ

1. Κάθε Μέρος θα αναλαμβάνει τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να διασφαλίζει ότι όσα πλοία φέρουν τη σημαία του διαθέτουν σχέδιο έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση της ρύπανσης όπως απαιτείται από, και σύμφωνα με, τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς.

2. Κάθε Μέρος θα απαιτεί από τους πλοιάρχους των πλοίων που φέρουν τη σημαία του, στην περίπτωση περιστατικού ρύπανσης, να ακολουθούν τις διαδικασίες που περιγράφονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης που φέρει το πλοίο και ιδιαίτερα να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές, κατόπιν αιτήσεώς τους, πολύ λεπτομερείς πληροφορίες για το πλοίο και το φορτίο του που να σχετίζονται με ενέργειες που λαμβάνονται σύμφωνα με το Άρθρο 9, και να συνεργάζονται με αυτές τις αρχές.

3. Χωρίς την επιφύλαξη των διατάξεων του Άρθρου 20 του παρόντος Πρωτοκόλλου, κάθε Μέρος θα λαμβάνει κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίζει ότι ο πλοίαρχος κάθε πλοίου που πλέει στα χωρικά του ύδατα συμμορφώνεται με την υποχρέωση της παραγράφου 2 και μπορεί να ζητά βοήθεια από το Περιφερειακό Κέντρο για τα θέματα αυτά. Θα ενημερώνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό για τα ληφθέντα μέτρα.

4. Κάθε Μέρος θα απαιτεί από τις αρχές ή τους χειριστές που έχουν την ευθύνη των λιμένων και του εξοπλισμού των ευκολιών υποδοχής που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του, όπως κρίνεται κατάλληλο, να διαθέτουν σχέδια αντιμετώπισης εκτάκτου ρυπάνσεως ή παρόμοιους διακανονισμούς που να είναι εναρμονισμένοι με το εθνικό σύστημα που υιοθετήθηκε

σύμφωνα με το Άρθρο 4 και εγκρίθηκε σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθιερώθηκαν από την αρμόδια εθνική αρχή.

5. Κάθε Μέρος θα απαιτεί από τους χειριστές που έχουν την ευθύνη των παράκτιων εγκαταστάσεων που βρίσκονται στη δικαιοδοσία του να διαθέτουν σχέδιο έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση περιστατικού ρύπανσης ή παρόμοιες διευθετήσεις που να είναι εναρμονισμένες με το εθνικό σύστημα που καθιερώθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 4 και σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθιερώθηκαν από την αρμόδια εθνική Αρχή.

Άρθρο 12

ΒΟΗΘΕΙΑ

1. Όποιο Μέρος ζητά βοήθεια για την αντιμετώπιση περιστατικού ρύπανσης δύναται να ζητά βοήθεια από άλλα Μέρη, είτε απευθείας είτε μέσω του Περιφερειακού Κέντρου, ξεκινώντας με τα Μέρη τα οποία εμφανίζονται ότι μπορούν να επηρεαστούν από τη ρύπανση. Η βοήθεια αυτή δύναται να συνίσταται, ιδιαίτερα, σε συμβουλές εμπειρογνωμόνων και στην παροχή ή στη διάθεση προς το ενδιαφερόμενο Μέρος του απαιτούμενου εξειδικευμένου προσωπικού, προϊόντων, εξοπλισμού και ναυτιλιακών διευκολύνσεων. Τα Μέρη από τα οποία αιτείται η βοήθεια αυτή, θα πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξασφάλισή της.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία τα Μέρη που έχουν εμπλακεί σε μία επιχείρηση καταπολέμησης της ρύπανσης δεν μπορούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της επιχείρησης, το Περιφερειακό Κέντρο δύναται, με την αποδοχή όλων των εμπλεκόμενων Μερών, να συντονίσει τις ενέργειες και τις ευκολίες που διατέθηκαν από αυτά τα Μέρη.

3. Σύμφωνα με τις εφαρμόσιμες διεθνείς συμφωνίες, κάθε Μέρος θα αναλαμβάνει τα αναγκαία νομικά και διοικητικά μέτρα για να διευκολύνει :

(α) την άφιξη, χρησιμοποίηση και αναχώρηση από την περιοχή δικαιοδοσίας του των πλοίων, αεροσκαφών και άλλων μέσων μεταφοράς που απασχολούνται στην αντιμετώπιση ενός περιστατικού ρύπανσης ή στη μεταφορά προσωπικού, φορτίων, υλικών και εξοπλισμού που απαιτούνται για την αντιμετώπιση ενός τέτοιου περιστατικού· και

(β) την ταχεία κίνηση προς, διαμέσου και έξω από την περιοχή δικαιοδοσίας του προσωπικού, των φορτίων, των υλικών και του εξοπλισμού που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α).

Άρθρο 13

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

1. Εκτός και εάν έχει συναφθεί συμφωνία για τις οικονομικές διευθετήσεις που να ελέγχει τις ενέργειες των Μερών για την αντιμετώπιση των περιστατικών ρύπανσης σε διμερή ή πολυμερή βάση πριν από την εκδήλωση του εν λόγω περιστατικού, τα Μέρη θα αναλάβουν τα έξοδα των αντίστοιχων ενεργειών τους για την αντιμετώπιση της ρύπανσης σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. (α) Εάν οι ενέργειες έγιναν από ένα Μέρος κατά την άμεση απαίτηση ενός άλλου Μέρους, το αιτόν Μέρος θα αποζημιώνει το άλλο Μέρος που βοήθησε για τα έξοδα των ενεργειών του. Εάν ακυρωθεί η απαίτηση, το αιτόν Μέρος θα αναλάβει τα έξοδα στα οποία έχει ήδη υποβληθεί ή έχει προβεί το Μέρος που παρείχε τη βοήθεια·
(β) εάν οι ενέργειες έγιναν από ένα Μέρος με δική του πρωτοβουλία, αυτό το Μέρος θα αναλάβει το κόστος των ενεργειών του·

(γ) οι αρχές που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) και (β) ανωτέρω θα έχουν εφαρμογή εκτός και εάν τα ενδιαφερόμενα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά σε μια οποιαδήποτε περίπτωση.

3. Εκτός κι αν έχει συμφωνηθεί αλλιώς, τα έξοδα για τις ενέργειες που αναλήφθηκαν από ένα Μέρος μετά από απαίτηση ενός άλλου Μέρους θα υπολογίζονται δίκαια σύμφωνα με το δίκαιο και την τρέχουσα πρακτική του Μέρους που βοήθησε όσον αφορά στην αποζημίωση τέτοιων δαπανών.

4. Το Μέρος που ζητά βοήθεια και το Μέρος που την προσφέρει θα συνεργάζονται, όπως αρμόζει, για την περάτωση ενεργειών που ανταποκρίνονται σε ένα αίτημα αποζημίωσης. Για το σκοπό αυτό, θα λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους τα υπάρχοντα νομικά καθεστώτα. Στις περιπτώσεις που οι ενέργειες που έτσι αποφασίστηκαν δεν επιτρέπουν την πλήρη αποζημίωση για τις δαπάνες που υπέστησαν κατά την επιχείρηση υποστήριξης, το Μέρος που έχει ανάγκη υποστήριξης μπορεί να ζητήσει από το Μέρος που προσφέρει βοήθεια να παραιτηθεί από την αποζημίωση των δαπανών που ξεπερνούν τα αποζημιωθέντα ποσά ή να ελαττώσει τις δαπάνες που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 3. Μπορεί ακόμη να ζητήσει αναβολή της απόδοσης τέτοιων δαπανών. Κατά την εξέταση ενός τέτοιου αιτήματος, τα Μέρη που προσφέρουν βοήθεια θα λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών.

5. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δε θα ερμηνεύονται με τέτοιο τρόπο ώστε να προκαταλαμβάνουν τα δικαιώματα των Μερών να επανακτήσουν από τρίτες χώρες τις δαπάνες των ενεργειών που έγιναν για την αντιμετώπιση περιστατικών ρύπανσης σύμφωνα με άλλες ισχύουσες διατάξεις και κανόνες του εθνικού και διεθνούς δικαίου που έχει ισχύ στο ένα ή στο άλλο Μέρος που εμπλέκεται στη βοήθεια.

Άρθρο 14
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ

1. Τα Μέρη μεμονωμένα, διμερώς ή πολυμερώς θα λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι τα λιμάνια τους και οι τερματικοί σταθμοί τους διαθέτουν ευκολίες υποδοχής που πληρούν τις ανάγκες των πλοίων. Θα εξασφαλίζουν ότι αυτές οι ευκολίες χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά χωρίς να προκαλούν υπερβολική καθυστέρηση στα πλοία.

Τα Μέρη καλούνται να εξεύρουν τρόπους και μέσα προκειμένου να επιβάλλουν λογικές τιμές για τη χρήση αυτών των ευκολιών.

2. Τα Μέρη θα εξασφαλίζουν επίσης την προμήθεια αρκετών ευκολιών υποδοχής για σκάφη αναψυχής.

3. Τα Μέρη θα λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι ευκολίες υποδοχής λειτουργούν ικανοποιητικά για τον περιορισμό των επιδράσεων από τις απορρίψεις τους στο θαλάσσιο περιβάλλον.

4. Τα Μέρη θα λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να παρέχουν στα πλοία που χρησιμοποιούν τα λιμάνια τους επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από τη MARPOL 73/78 και από τη νομοθεσία τους που βρίσκεται σε ισχύ σε αυτόν τον χώρο.

Άρθρο 15
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Σύμφωνα με τους γενικώς αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και επίπεδα και σύμφωνα με την παγκόσμια εντολή του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού, τα Μέρη θα λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα μεμονωμένα, διμερώς ή πολυμερώς για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών κινδύνων των αναγνωρισμένων διαδρομών που χρησιμοποιούνται στη θαλάσσια κυκλοφορία και θα λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα που στοχεύουν στη μείωση των κινδύνων από ατυχήματα ή τις περιβαλλοντικές συνέπειες που πηγάζουν από αυτά.

Άρθρο 16
ΥΠΟΔΟΧΗ ΠΛΟΙΩΝ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΣΕ ΛΙΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΜΕΡΗ ΚΑΤΑΦΥΓΗΣ

Τα Μέρη θα ορίσουν εθνικές, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές στρατηγικές που αφορούν στην υποδοχή σε καταφύγια, συμπεριλαμβανομένων και των λιμανιών, πλοίων που βρίσκονται σε κίνδυνο και αποτελούν απειλή για το θαλάσσιο περιβάλλον. Θα συνεργάζονται για το σκοπό αυτό και θα ενημερώνουν το Περιφερειακό Κέντρο για τα μέτρα που έχουν υιοθετήσει.

Άρθρο 17
ΥΠΟΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Τα Μέρη μπορούν να διαπραγματευτούν, να αναπτύξουν και να συντηρήσουν κατάλληλες διμερείς ή πολυμερείς υποπεριφερειακές συμφωνίες προκειμένου να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου, ή μέρος αυτού. Κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων Μερών, το Περιφερειακό Κέντρο θα τα βοηθήσει, μέσα στο πλαίσιο των λειτουργιών του, κατά τη διαδικασία ανάπτυξης και εφαρμογής αυτών των υποπεριφερειακών συμφωνιών.

Άρθρο 18
ΣΥΝΟΔΟΙ

1. Τακτικοί Σύνοδοι των Μερών του παρόντος Πρωτοκόλλου θα πραγματοποιούνται σε συσχετισμό με τις τακτικές Συνόδους των συμβεβλημένων Μερών της Σύμβασης, οι οποίες συγκαλούνται σύμφωνα με το Άρθρο 18 της Σύμβασης. Τα Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου δύνανται επίσης να συγκαλούν έκτακτες συνόδους, όπως προβλέπεται από το Άρθρο 18 της Σύμβασης.

2. Θέματα των Συνόδων των Μερών του παρόντος Πρωτοκόλλου θα είναι ειδικότερα :

(α) Εξέταση και συζήτηση των αναφορών από το Περιφερειακό Κέντρο για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου, και ειδικότερα των Άρθρων 4, 7 και 16·
(β) Διατύπωση και υιοθέτηση στρατηγικών, σχεδίων δράσης και προγραμμάτων για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου·
(γ) Συνεχής έλεγχος και εξέταση της αποτελεσματικότητας αυτών των στρατηγικών, των σχεδίων δράσης και των προγραμμάτων, καθώς και της ανάγκης υιοθέτησης νέων στρατηγικών, σχεδίων δράσης και προγραμμάτων και της κατάρτισης μέτρων προς αυτήν την κατεύθυνση·
(δ) Εκτέλεση άλλων τέτοιων λειτουργιών που μπορεί να είναι κατάλληλες για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 19
ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

1. Οι διατάξεις της Σύμβασης που αναφέρονται σε οποιοδήποτε Πρωτόκολλο θα εφαρμόζονται και σε ό,τι αφορά στο παρόν Πρωτόκολλο.

2. Οι διαδικαστικοί κανόνες και οι οικονομικοί κανόνες που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το Άρθρο 24 της Σύμβασης θα εφαρμόζονται και σε ό,τι αφορά στο παρόν Πρωτόκολλο, εκτός εάν τα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20
ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου, δε θα επηρεαστεί το δικαίωμα των Μερών να υιοθετούν συναφή αυστηρότερα εσωτερικά μέτρα ή άλλα μέτρα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, στα θέματα που καλύπτονται από το παρόν Πρωτόκολλο.

Άρθρο 21
ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΡΙΤΑ ΜΕΡΗ

Τα Μέρη, όπου αρμόζει, θα καλούν τα Κράτη που δεν είναι Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου και τους διεθνείς οργανισμούς να συνεργάζονται για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 22
ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Το παρόν Πρωτόκολλο θα είναι ανοιχτό για υπογραφή από τα Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης στη Βαλλέττα της Μάλτας την 25η Ιανουαρίου 2002 και στη Μαδρίτη από τις 26 Ιανουαρίου 2002 μέχρι τις 25 Ιανουαρίου 2003.

Άρθρο 23
ΚΥΡΩΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ Ή ΕΓΚΡΙΣΗ

Το παρόν Πρωτόκολλο υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα όργανα της κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατίθενται στην Κυβέρνηση της Ισπανίας, η οποία θα έχει το ρόλο του Θεματοφύλακα.

Άρθρο 24
ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ

Από την 26η Ιανουαρίου 2003, το παρόν Πρωτόκολλο θα είναι ανοιχτό για να προσχωρήσουν τα Μέρη της Σύμβασης.

Άρθρο 25
ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Το παρόν Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την κατάθεση του έκτου οργάνου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Από την ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ, το παρόν Πρωτόκολλο θα αντικαταστήσει, στις σχέσεις μεταξύ των Μερών των δύο οργάνων, το Πρωτόκολλο «περί συνεργασίας για την καταπολέμησιν ρυπάνσεως της Μεσογείου Θαλάσσης εκ πετρελαίου και άλλων επιβλαβών ουσιών» του έτους 1976.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες, αρμοδίως εξουσιοδοτημένοι από τις οικείες κυβερνήσεις για το σκοπό αυτό, έθεσαν την υπογραφή τους στο παρόν Πρωτόκολλο.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΚΕ στη Βαλλέττα της Μάλτας την 25 Ιανουαρίου 2002, σε ένα μόνο αντίτυπο στην Αραβική, Αγγλική, Γαλλική και Ισπανική, και τα τέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.